

Reunion 83

ČESKÝCH RYTÍŘŮ ŘÁDU SV. LAZARA JERUZALÉMSKÉHO

Ročník VI.

Číslo 6.

Schwalbach /Ts. prosinec 1983.

Vážené dámy, milí spolubratři,

letošní rok byl poznamenán zvýšením odporých teroristických akcí v různých částech světa. Zajména na Středním východě, poblíže míst, kde vznikl náš Řád, přišlo o život na sta mladých hochů, jejichž úkolem bylo pouze zajistit jen zdání klidu a civilního soužití obyvatelstva. Mezinárodní právo je denně pošlapáno a samozvaní diktátoři si dále zavírají, větší a střílí své odpůrce aniž by jim kdo v tom bránil. Do tmy však proniká světlo vnesené Svatým Otcem, Papežem Janem Pavlem II, světlo nesené rukou pevnou, vysoko nad lidskou marností - světlo Kristovo. Jako řád ekumenický se můžeme radovat i z akcí Svatého Otce zaměřených k sjednocení křesťanů, z jeho častých setkání a porad s pravoslavnými církevními hodnostáři. Toto úsilí buhdá jednou dopomůže k uskutečnění pravé jednoty, tak jak ji náš Pán ve svém poslání nařídil. A co naše České Velkopřevorství, pravda jen kapka v rozbouřeném moři lidských zmatků? Exil, hospodářské potíže, poškozené zdraví a pod. vyvolávají u mnohých občas nedůtklivost, netrpělivost či podrážděnost. Můžeme však konstatovat, že každý z nás dokázal překonat tyto slabosti. Krom jednoho odchodu z našich řad, zaměřeným vstupem do jisté sednářské lože, což je právem každého, jsme nezaznamenali nic, jež by nebylo v souladu s názorem Velkého Magistéria, že jsme jednou z nejstabilnějších národních skupin, která má stále i nové čekatele a dobrovolné spolupracovníky. Kdo pokládá Řád za pouhý nástroj ke společenskému vzestupu, tomu vskutku můžeme jen doporučit, aby tento nástroj hledal jinde. A konečně, co naše národní cítění ve dnešním světě? Můžeme s radostí potvrdit, že jak naše Magisterium, tak i naši spolubratři v Německu, Rakousku, Švýcarsku a všude tam, kde máme své členy, vědí, že vlastníme svůj jazyk, svoji historii a tradici i své místo v Evropě i když nám bylo a je někdy upíráno. Nebojte se proto používat našeho krásného a bohatého jazyka třeba při skládání řádového slibu a hlase se hrdě k Vašemu původu. Určitě se tím nesnížíte v očích Vašich nových spoluobčanů, ba naopak!

Kéž Vám Bůh dopřeje šťastných svátků Vánočních, klidu a spokojenosti i úspěchů v novém roce 1984!

R. Kinský

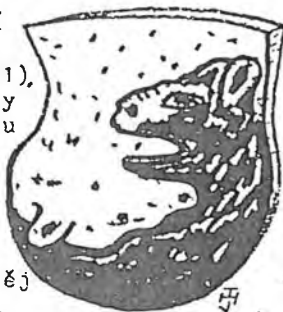
Radslav Kinský
bailiu ČV

ŠTÍT S TAJENKOU.

Opravdu zajímavý znak má německý malíř rané renesance Hans Burgmair (1437-1531).

Pochází z malířské rodiny a r. 1498 byl přijat do cechu augsburských malířů. Roku 1505 namaloval pro saského kurfiřta Fridricha Bílého "Oltářní triptych". R. 1508 vstoupil do služeb císaře Maxmiliána a vytvořil pro něj genealogii rodu Habsburků a dřevořezbové ilustrace k císařovým autobiografickým dílům. Po smrti císařově byly všechny tyto práce zastaveny a malíř vytváří oleje

"Johannes-Altar" a "Kreuzaltar". Roku 1526 obdržel pro sebe a svou manželku děkovný dopis od města Augsburgu a roční rentu 40, později 70 guldenů.

Roku 1528 namaloval pro bavorského vévodu Viléma IV. historické obrazy "Ester před Ahasverem" a Bitvu u Cannae".

Hans Burgmair zemřel po dlouhé nemoci. Jeho smrtí přešlo mistrovství na syna, ten však žádného významného postavení nedosáhl.

Znak, udělený malíři císařem Maxmiliánem I. roku 1516, který Burgmair osobně ztvárnil: Štít dělen dvěma medvědími hlavami - černou a bílou, které jsou proti sobě zrcadlově obráceny. Klenotem je rostoucí medvěd.

ZÁSLUŽNÝ KRÍŽ ČESKÉHO VELKOPŘEVORSTVÍ ŘÁDU S.L.J.

Kancléř ČVP Dr. Ferdinand MENCÍK z MENŠTEJNU obdržel první exemplář záslužného kříže našeho Velkopřevorství. Nejde pochopitelně o vyznamenání, které by konkurovalo s řády a medailemi udělovanými státy a panujícími mocnáři, ale o výraz uznání nás všech, kteří jsme rodem a životním stylem nositeli naší národní křesťanské tradice, vůči osobnostem, které si toto uznání nepopíratelně získaly. Zelený kříž, v jehož středu je umístěn český lev dle návrhu našeho emeritního velkopřevora knížete Dr. Karla Schwarzenberga, je jednoduchým a výrazným symbolem našich ideálů: zelená barva = barva naděje ve vítězství kříže a pravdy, český lev = výraz naší věrnosti zemi, národu a jeho právům s nimiž nás spojuje tisíciletá křesťanská tradice.

Uveřejňujeme toto stručné vysvětlení smyslu zavedení nového záslužného kříže, aby byla v zárodku vyloučena jakákoliv jiná mylná interpretace. Výběr kandidátů bude co nejprísnejší podle zásady, kterou jsme do našeho VP vnesli od počátku našeho působení.

Dr. Ferdinand Mencík z Menštejnu,
kancléř.

Dr. Radslav hr. Kinský ze Vchynic
a Tetova, bailiv.

KANCLER ČVP OZNAMUJE !

Došel mi dotaz, zda je nutno odpovědět na otázky v dotazníku rozeslaném naší bratrem archivářem Hanzalem.

Dali jsme zásadní souhlas k vypracování dotazníku pro účely archivu, bohužel text dotazníku nebyl nám před rozesláním předložen. Otázky shodné s otázkami "curricula vitae", které se připojují k žádosti o přijetí do Řádu, mají být zodpověděny. (Titul, věk, plání, stav, jméno manželky, náboženství, křest, svatební forma atd). Naproti tomu otázky týkající se eventuálního odchodu z ČSSR, služby v tamější armádě a podobné zodpověděny být nemusí a z hlediska celořadového jsou nezajímavé. V případě pochybnosti prohlédněte si oficiální formulář "curriculum vitae." Podepsán Mencík, kancléř.

Z minulého čísla doplňujeme článek o mobilitaci Čechů v cizině textem erbovního listu, Český překlad zpracoval Dr. K. Beránek.

Universis et singulis, cuiuscunq Locis, Status, Gradus, Ordinis et Conditionis, ad quos praesentes pervenerint, Gvilielmus Segar, Eqves auratus, alias.....

Tak zní originál erbovního listu Samuela Martinia z Dražova, který byl vyhotoven v Londýně dne 21. května 1626 velkým heraldem anglickým. Originál se nachází v soukromém držení a český překlad zpracoval Dr. Karel Beránek.

Všem i jednotlivcům jakéhokoliv místa, stavu, stupně, řádu a postavení, ke kterým tento list dojde, Vilém Segar, zlatem ozdobený rytíř, jinak řečený Garter přední herald Anglického Království. Věčný pozdrav v Pánu. Ačkoliv je povinností všech vůbec stríci pravdu o čest a každému dobremu člověku vydávat svědectví o ctnosti, tak mně, který jsem přísežným heraldem nejvícekvětajícího Anglického království a jsem opatřen královskou mocí pod velkou anglickou pečeti, abych choval věrně v heraldském úřadě rodokmeny urozených a statečností přeslavných mužů společně s rodovými znaky nebo štíty a znamením, jak poddanými, tak cizími a podal, kdykoliv budu požádán, svědectví pro jejich důstojnost, pocty a přednosti. A tak já, svrchuřečený herald, vysvěduji, že tak nedávno přišel do Anglie Samuel Martinus, bohoslovec a praktický historik, mistr filosofie, rodem Čech, syn Petra Martinia, Čecha, muže nejlépe zasloužilého o Církev, který se tak záhy osvědčil opravdovou učeností, jedinečnou ctností a velkou chvalou a zkušeností, získanou tolika cestami po světadílech, akademiích, dvorech a městech, že je pokládán stále za hodného lásky více lidmi a že všichni po něm touží a že si ho váží. Jestliže totiž ukázal chvalitebné doklady svého dosud chvalyhodného života, totiž čestná doporučení králů a knížat a slavná vysvědučení akademií a velkých mužů, posléze na požádání vložil, že již také prve vydal tiskem mnoho knih s rozmanitou látkou, některé jako svazek českých

dějín sepsaný s velkým úsilím a bděním, skvělé. Když jsem toto vše, jakož i jiné mnohé hodné na tomto muži zaznamenání rozvažil, také na naléhání a výzvy, rozhodl jsem se udělit po zásluze ze zmíněné moci jmenovanému Samuelu Martiniovi a všem jeho potomkům znak zákonitě urozenosti a znamení povinné výtečnosti a tak zbudování nesartelnosti jeho jména a tak ozdobit pověst, důstojnost a čest zrozenou z chvalitebné ctnosti, totiž na červeném štítě stříbrného lva spícího nebo ležícího, zraněného šípem; přičemž zůstává na druhé straně štítu bílá a černá pláň; a nad tím otevřený helm a točenice rozlišená svými barvami, mezi dvěma sloními choboty rozlišenými červenou a černou barvou, meč stojící na samém helmu a procházející zlatou korunou, jak to šířeji na okraji je vymalováno. Spravedlivě se také bude moci těšit z pojmenování a slavnostního titulu z Dražova; Dražova jest vsutku proslulá hora v Českém království, na jejíž úpatí se šťastně narodil v Říčanově městě Hořovicích. A veškeren tento erb a klenot já, vpředu řečený Garterus, dávám, postupují, a uděluji zmíněnému Samuelu Martiniovi a všem jeho zákonným potomkům, především však Adamovi a Oseašovi, vlastním bratrům z počestného a zákonného manželství s Rosinou Hippiovou, ženou zrozenou ze slavných rodičů a ozdobenou jedinečnými ctnostmi, zplozeným řečeným Samuelem, aby jej užívali, nosili a měli na štítech; korouhvích, zbroji, pečeti, stavbách a náhrobcích, nebo z jakéhokoliv jiného důvodu pro všechny časy a na jednotlivých místech, jak se jim zlíbí a zalíbí bez kohokoliv překážky podle heraldského práva. Na svědectví toho jsem já, vpředu řečený Garter, tento list vlastnoručně podepsal a přitiskl pečeti svého úřadu. Dáno v Londýně dne 21. května druhého roku království našeho pána Karla, z Boží milosti krále Velké Britanie, Francie a Irska, obránce víry atd. 1626.

Vilém Segar Garter v.r

ZPRÁVY OSOBNÍ.

10. listopadu oslavil 50^{té} narozeniny rytíř MUDr. Josef Lainka.

Ještě před přijetím do Řádu všemožně pomáhal Komendě v její činnosti a finančně ji podporoval i v její akci "Pomoc Polsku". Pro svou aktivitu byl rytíř dr. Lainka v minulém roce jednoduše zvolen hlavním špitálníkem Lazarus-Hilfsdienst.

Ve středu dne 26. října se dožil 70^{tí} let jeden z našich služebně nejstarších členů ČVP, spolubratr rytíř V.L. Tréček-Lipský.

Jako jeden z prvních začal na území NSR organizovat sociální a charitativní práci. Byl proto již 9. září 1973 přijat ve Fuldě do Řádu s hodností důstojníka za zásluhy. Pro svou aktivitu byl na doporučení delegáta pro sociální a charitativní činnost v Německu pasován na rytíř

Vedení ČVP oznamuje, že na rytíře ze zbožnosti byl pasován spolubratr MUDr. Vladimír J. Svoboda z Anglie. Gratulujeme mu k jeho řádové hodnosti.

V chronologickém sledu přichází na řadu 29. listopad, kdy náš bálil Dr. Radslav hrabě Kinský ze

Wchynicz a Tetowa oslavil stříbrnou svatbu. Psal se rok 1958, kdy opustil svou vlast, aby se usadil ve Francii. V témže roce se také oženil s Tamarou princeznou Amilakvari. Z tohoto vzorného křesťanského manželství vzešli dva synové Konstantin a Karel Mikuláš.

Vážené dámy a milí spolubratři,

vstupujeme do předvánočního období L.P. 1983. V této době se každý z nás těší, jsa pln očekávání. Co však očekáváme v tomto, pekelnými silami rozdrásaném světě, ve světě bez míru a lásky? Naší odpovědí nemůže být strach, protože víme, že Ten, jehož Znovuzrození očekáváme, nám svým zrozením a Křížem otevřel jásové nebe. Od počátku Jeho pozemského života rozdával z plnosti Boží Lásky, "kudy chodil, dobře činil" a stal se nám tak motorem, abychom i my směli s láskou s l o u ž i t těm, kteří jakkoliv trpí a strádají. A tak víme, že padneme-li, padneme ve službě těm, kteří jsou nám svěřeni, padneme Jemu do náručí. Letos k těmto přibyl i dva z našich spolubratří České Komendy, Stihla je autonehoda se zraněním právě tehdy, kdy byli "ve službě" - měli vyzvednout léky pro choré v naší drahé vlasti. Stali se nám vzorem nezištné služby a proto jim poděkujeme alespoň tím, že se u jesliček pomodlíme za jejich brzké uzdravení. Mají na to právo!

A přeji-li na závěr nám všem a každému jednotlivě hojnost milostí Znovuzrozeného, pak je to výrazem díky vedení České Komendy, spolu s přáním míru nejen pro dobu sváteční, ale do celého nového roku 1984, ve kterém nechť čerpáme sílu s milostí Toho, jenž "nám, nám narodil se". Bedřich hrabě Strachwitz

Bedřich hrabě Strachwitz

KOMENDA HLÁSÍ.

Na naše konto jsme obdrželi od rytíře MUDr. J. Lainky 150.-DM. Na tiskový fond nám daroval Ph. Mr. B. Mikuláš, CLJ, 50.-DM. Děkujem!

V sobotu 15. října koncelebroval v císařském frankfurtském domě Otec biskup Dr. J. Škarvada pontifikální mši svatou. Ve svém kazání promluvil o životě a významu svatého Vojtěcha. Vyjíměčně příležitosti první návštěvy českého biskupa pro Čechy v zahraničí využilo osm členů Komendy a účastnilo se bohoslužby.

Ve středu 26. října byl vypraven již 13. transport LHD pro Polsko. Díky Dr. J. Lainkovi, Dr. P. Ličkovi, A. Rolnému, J. Šeflovi, kteří opatřili léky a textilie a díky St. Šichovi a panu M. Táboříkovi, kteří se postarali o svoz darovaných věcí, podílelo se tím ČVP i na tomto letos posledním transportu. Nakládání vozu s přívěsem spočívalo tentokrát na širokých bedrech seniorů Komendy.

Důležité pro nás však bylo, že rozdělování zásiky na polské faře se uskutečnilo, na významné pro nás datum 28. října.

V sobotu dne 12. listopadu došlo 60 km od Frankfurtu/M. k těžké autonehodě. Ve voze, jako posádka seděli spolubr. Šich a pan Tábořík. Oba jeli k MUDr. R. Dvořákové, která pro nás sbírá léky a textilie, aby odtud na Velehrad a Komendu přivezli některé připravené věci. Při autonehodě utrpěli zranění páteře a byli odvezeni do nemocnice v Bingen, kde leželi týden než byli převezeni do Frankfurtu. Nyní jsou již oba, upnuti v tuhém korsetu, v domácím ošetření, kde si do konce poleží. Jsou však plni optimismu i když bolesti je neopouští.

Ve středu 23. listopadu přivezl z Holandska spolubr. J. Šefl, CLJ, plné auto textilií. Nebyla to letos jeho první cesta dlouhá přes 600 km, kterou musel v doprovodu své manželky ujet, aby pomohl Komendě a ČVP.

POKLADNÍK ČVP RYTÍŘ-KOMTUR A. ROLNÝ NA VĚDOMÍ DÁVÁ:

-že ČVP mělo v tomto roce velká vydání. Proto důrazně upozorňuje všechny naše členy, pokud ještě nezaplátili za letošní rok členské příspěvky, aby tak učinili co nejrychleji. Rovněž jsou ještě někteří, kteří si vzali do proudeje "CEMENTA" a dosud je nevyúčtovali.

-že Velkopřevorství Švýcarské nechalo vyšíť překrásné plastické znaky na blazery. Kdo má zájem může si tento objednat u našeho pokladníka. Cena za kus 80.-SFR.

-že Velkopřevorství Švýcarské zahájilo po-

mocnou akci pro špitál v MBATA-MBENGE v Zaire, bývalém Belg. Kongu. Jako koordinátor této akce je abé César Khonde, černý student ze Švýcar. Dne 23. listopadu doprovázel z Antverp loď, která vezla náklad léků, lékařských přístrojů a nástrojů v hodnotě cca 200 tisíc DM. Cílem jeho cesty byl špitál v jeho rodné obci MBATA-MBENGE. Tato nová nemocnice pravděpodobně ponese jméno SV. LAZARA.

Zasluhu na tomto transportu mají nejen švýcarští spolubratři, ale i členové ČVP tam žijící, zvláště pak spolus. E. Rolná, DLJ.

STALO SE KDYSI U NÁS.

Ze "Starých letopisů českých" se dovídáme, že právě před 580 roky t. j. r. 1403 se staly tyto události:

Leta Páně 1403 pražský arcibiskup Zbyněk Zajíc z Hazmburku dobyl Čejchanův Hrádek, na kterém byl Mikeš Zoul a který se dnes jmenuje Kostův Hrádek; Zoul byl služebníkem mladého markraběte. Prikázal pověsit všechny na pražské šibenici, Zoula nejvýšea s ním padešat jeho druhů, krásných mládenců. Mistr Jan Hus je provázal k šibenici a přemlouvil Zoula k tomu, aby se obrátil k lidem a řekl: "Dobří lidé, prosím vás, proste za mě Pána Boha." Ten Zoul visel sedm let, neboť byl pověšen na hák; jeden blázen mu utrhł nohu, když ho chtěl

z háku strhnout a pochovat, protože každého oběsence, na kterého dosáhl, buď sám pochoval, nebo ho přinesl do Prahy a postavil ho v noci některé hokyni ke krámu a ona musela zařídít, aby ho dopravili ke sv. Štěpánu na Rybníček, kde se pochovávali popravení. A pověsili je ve středu před sv. Marketou (9. července).

Téhož roku byl pan Smil Flaška z Pardubic a z Rychnoburku zabit horníky, mezi Kutnou Horou a Čáslaví, protože byl hejtmanem v Čáslaví a byl proti králi Václavovi, zatímco horníci byli při králi. Stalo se to ve žních na sv. Hipolita (13. srpna).